

መጽሐፈ ዳንኤል - መቶ አሥራ ዘጠኝ።

የታሪካዊ የመንገድ ምልክቶች ትንቢታዊ አስፈላጊነት፡ የመጨረሻ ዘመናትን በመጽሐፍ ቅዱሳዊ ምሳሌነት መረዳት

Jeff Pippenger
2024-03-06

መቶ አርባ አራት ሺህ በኪዳን መልእክተኛ የሚነጹ እንደሆኑ ተወክለዋል፤ ታላቁም ሕዝብ በሰማዕትነት ነጭ ልብሶች ተወክለዋል። ከመጨረሻው ዘመን ሁለቱ ቅዱሳን ዘመናት መካከል የመጀመሪያው የኪዳን መልእክተኛ መንገድ የሚያዘጋጅ መልእክተኛ ሥራ ይለያል፤ ሁለተኛውም ዘመን የኤልያስን ሥራ ይወክላል። የመጀመሪያው ዘመን የላኦዲቅያ አድሼንቲዝም በሕይወት ያሉትን የሚመረምር ፍርድ ይወክላል፤ ሁለተኛው ዘመን ደግሞ የዘመናዊቷን ሮም አስፈጻሚ ፍርድ ይወክላል።

በመጨረሻው ዘመን ከከተሞች ለመሸሽ የተሰጠው “ምልክት” በሎዶቅያዊ አድሼንቲዝም በተሳሳተ መንገድ ተረድቶአል። ሲስተር ዋይት ከክርስቶስ በኋላ 66 እስከ 70 ዓ.ም. ድረስ የደረሰው የኢየሩሳሌም ጥፋት በመጨረሻው ዘመን ለእግዚአብሔር ሕዝብ የሚሰጠውን የማስጠንቀቂያ ምልክት ምሳሌ እንደሚሰጥ ያሳውቀናል።

«ጊዜው እጅግ አይርቅም፤ እኛም እንደ ቀደሙት ደቀ መዛሙርት በምድረ በዳና በብቸኛ ስፍራዎች መሸሸጊያ ለመፈለግ እንገደዳለን። ኢየሩሳሌም በሮማውያን ሠራዊት መከበቧ ለይሁዳ ክርስቲያኖች ለመሸሽ ምልክት እንደ ነበረ፤ እንዲሁም የጳጳሳዊውን ሰንበት የሚያስፈጽም አዋጅ በመውጣቱ ሀገራችን ሥልጣንን በእጅ መውሰዷ ለእኛ ማስጠንቀቂያ ይሆናል። በዚያን ጊዜ ከትልልቅ ከተሞች መውጣት፤ ከዚያም ከትንንሽ ከተሞች ለመውጣት በዝግጅት፤ በተገለጹ ስፍራዎች በተራሮች መካከል ወደሚገኙ ገለልተኛ መኖሪያዎች መሄድ የሚገባበት ጊዜ ይሆናል።» Testimonies, volume 5, 464.

ወደ ሸሽት የሚጠራ ምልክት የነበረው የኢየሩሳሌም ከበባ በቄስጥዮስ የመጣው የመጀመሪያው ከበባ ነበር። ስለዚህ ቄስጥዮስ ለጊዜው የተወገደ ስጋትን ይወክል ነበር፤ ምክንያቱም ከበባውን ካቆመ በኋላ በምስጢራዊ ሁኔታ ተመለሰ፤ እና ይህን ለማድረግ ያስነሳውን ምክንያት ታሪክ ጸሐፊዎች እስከ ዛሬ ሊወስኑት አልቻሉም።

«ከሴስቲየስ በታች ያሉት ሮማውያን ከተማውን ከበው ከነበሩ በኋላ፤ ለፈጣን ጥቃት ሁሉም ነገር ምቹ እንደሆነ በታየበት ጊዜ፤ በድንገት ከበባውን ትተው ተመለሱ።» The Great Controversy, 31.

በ1880ኛዎቹና 1890ኛዎቹ ዘመናት ከኒው ሃምፕሻየር የሆነው ሴናተር ሄንሪ ደብልዩ ብሌር እሑድን የብሔራዊ ዕረፍት ቀን እንዲሆን ለመወሰን በኮንግረስ ውስጥ ተከታታይ ሕግ ረቂቆችን አቀረበ። እነዚህ ሕግ ረቂቆች በተለምዶ “የብሌር የእሑድ ሕግ ረቂቆች” ተብለው ይጠሩ ነበር። ሴናተር ብሌር እሑድ እንደ ዕረፍትና የሃይማኖታዊ አክብሮት ቀን እንዲጠበቅ ጽኑ ደጋፊ ነበር። አንድ ወጥ የሆነ የዕረፍት ቀን በአሜሪካ ማኅበረሰብ ላይ አዎንታዊ ሥነ-ምግባራዊና ማኅበራዊ ተጽእኖዎች እንደሚያመጣ ያምን ነበር። ጥረቶቹ አንዳንድ ድጋፍ ቢያገኙም፤ በተለይም ከሃይማኖታዊ ቡድኖች፤ ከቤተ ክርስቲያንና ከመንግሥት መለያየት ጋር የተያያዙ ስጋቶችን ጨምሮ ተቃውሞም ተገንኝተው ነበር።

ይህ በመጨረሻ የእሑድ ሕግ ሲያስፈጽም እንደ ዘንዶ ሊናገር የተወሰነው የምድር አውሬ ታሪክ ውስጥ የእሑድ ሕግ ሕንጻ ለማሳለፍ የተደረገው የመጀመሪያው ሙከራ ነበር። ከ1888 የአጠቃላይ ጉባኤ ስብሰባ መልእክተኞች አንዱ የነበረው ኤ. ቲ. ጆንስ ወደ ኮንግረስ አዳራሾች ገብቶ በእጅጉ አንደበተ ርቱዕነት የተቃወመው እነዚህን ተከታታይ የብሌር ሕግ ረቂቆች ነበሩ። ከጥቂት ሙከራዎች በኋላ ሴናተር ብሌር

ለብሔራዊ የዕረፍት ቀን ያደረገውን ግፊት የሚያስቀጥል እንቅስቃሴ አጣ። ከዚያ ታሪክ ጋር በቀጥታ በተያያዘ ሁኔታ፣ እንዲሁም የብሔራዊ የዕረፍት ቀን (እሑድ) አንድምታዎችን በተመለከተ፣ የኤለን ኋይት ምክር ታሪካዊ መዝገብ ሊመለከት ይችላል።

በእርስዎ ስለ እሑድ ሕግ የሰጠቻቸውን ማስጠንቀቂያዎች ግምገማ ውስጥ የሚገኘው ነገር ከባድ ሲሆን በሎዶቅያዊ አድቪንቲዝም ውስጥ በሰፊው የተሳሳተ መልኩ የተረዳ ነው። ከከተሞች ውጭ መሆን በሚያስፈልግበት አውድ ውስጥ፣ እርስዎ አሁን ተጠቅሶ በቀረበው ክፍል እንዲህ ብላ ጻፈች፡- “ከዚያ ጊዜ በኋላ ትላልቅ ከተሞችን ለመልቀቅ ጊዜው ይሆናል፤ ይህም ከትናንሽ ከተሞች ደግሞ ለመውጣት አስቀድሞ እንደ ዝግጅት ሆኖ፣ በተራሮች መካከል በተለዩ ስፍራዎች ወደሚገኙ ገለልተኛ መኖሪያ ቤቶች ለመሄድ ነው።” የእግዚአብሔር ሕዝብ በገጠር መኖር እንዳለበት በተደጋጋሚ አስተማረች፤ ነገር ግን ከ1888 በፊት ስለ ገጠር ኑሮ የሰጠቻቸው ምክኖች፣ ከተሞችን ለመልቀቅ የሰጠቸውን መመሪያ በቅርብ ጊዜ የእግዚአብሔር ሕዝብ ከከተሞች መውጣት እንደሚያስፈልገው አውድ ውስጥ ያቀርባሉ። ከ1888 በኋላ ደግሞ፣ ስለ ገጠር ኑሮ በጻፈችው መመሪያ ውስጥ፣ አስቀድመን ከከተሞች ውጭ መሆን እንዳለብን ከሰጠቸው ምክር ፈጽሞ አልረቀችም።

በታሪክ ውስጥ የደረሱት የብሔር ብሔራዊ የዕረፍት ቀን ሕግ ረቂቆች ከከተሞች ለመውጣት የተሰጠው “ምልክት” ነበሩ፤ እናም ምንም እንኳን የብሔር ረቂቆች ይህን ሥራ ለመፈጸም የሚያስፈልገውን ግስጋሴ በማጣታቸው ወደ ታሪክ ጨለማ ተመልሰው ቢገቡም፣ ለመሸሽ የተሰጠው “ምልክት” አስቀድሞ ተሰጥቶ ነበር። ይህም በኬስቲየስ የመጣው የመጀመሪያው ከበባ በተከሰተበት ታሪካዊ መለያ ላይ ተሰጥቶ ነበር። በቅርቡ የሚመጣው የእሑድ ሕግ በቲቶስ ከበባ ይወከላል፤ እናም ያ ከበባ በሚደርስበት ጊዜ ማናቸውም ሎዶቅያዊ አድቪንቲስቶች አሁንም በከተሞች ውስጥ ከሆኑ፣ ከንጢአተኞች ጋር ይሞታሉ።

በመጨረሻዎቹ ዘመናት ሁለት ትንቢታዊ ዘመናት አሉ። እነርሱም በቅርቡ በሚመጣው የእሑድ ሕግ ይለያያሉ። የመጀመሪያው ዘመን በላኦዶቅያዊ አድቪንቲዝም ውስጥ የሕያዋን የምርመራ ፍርድ ነው፣ ሁለተኛው ዘመን ደግሞ የሮማ ጋለሞታ የተፈጻሚ ፍርድ ነው። እነዚህ ሁለቱ ዘመናት ደጋግመው በምሳሌ ተገልጠዋል፤ ምክንያቱም የአሥሩ ደናግል ምሳሌ እንደ ሚሊራውያን ታሪክ ሆኖ በእነዚህ ሁለት ዘመናት ቃል በቃል ይፈጸማልና። በምሳሌው ውስጥ ያለው የመዘግየት ጊዜ የዕንባቆም ምዕራፍ ሁለት የመዘግየት ጊዜ ነው፤ ስለዚህ እኛ እየተመለከትናቸው ያሉት እነዚህ ሁለት ዘመናት በዕንባቆም ምዕራፍ ሁለትም ተገልጠው ነበር። የአሥሩ ደናግል ምሳሌና ዕንባቆም ምዕራፍ ሁለት በሚሊራውያን ታሪክ ቃል በቃል ተፈጽመው ነበር፤ እነርሱም በተፈጸሙ ጊዜ ሕዝቅኤል ምዕራፍ አሥራ ሁለት፣ ከቁጥር ሃያ አንድ እስከ ሃያ ስምንት ያለው ደግሞ ተፈጽሞ ነበር።

በሕዝቅኤል ምዕራፍ አሥራ ሁለት ውስጥ ያሉት የመጨረሻ ስምንት ቁጥሮች፣ “የራእይ ሁሉ ፍጻሜ” የሚፈጸምበትን ዘመን ያመለክታሉ፤ እግዚአብሔርም ራእዮቹን “ከእንግዲህ ወዲህ እንደሚያዘገይ” በሚሆንበት ወቅት። እጅግ ብዙ ጊዜ የሚደጋገሙትና በሎዶቅያዊ አድቪንቲዝም ውስጥ የሕያዋንን የምርመራ ፍርድ እንዲሁም የጢሮስን ጋለሞታ የተግባራዊ ፍርድ የሚለዩት እነዚያ ሁለት የታሪክ ዘመናት፣ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያለ ራእይ ሁሉ ፍጹምና የመጨረሻ ፍጻሜውን የሚደርስበት ትንቢታዊ ዘመን ነው። በዚያ ዘመን አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ይቋቋማሉ፤ እነርሱም የማይሞቱትን ወገን ይወክላሉ፣ ክርስቶስ እስኪመለስ ድረስም በሕይወት ይኖራሉ። በሉቃስ ምዕራፍ ሃያ አንድ ውስጥ ክርስቶስ፣ ያ ትውልድ መድረሱን የሚያመለክት “ምልክት” ይገልጻል።

በክርስቶስ ከጥፋት ርኩሰት ጋር በተያያዘ ባቀረበው የመሸሽ “ምልክት” የተመሰሉት ሁለቱ ታሪኮች ውስጥ፣ ሁለት ዘመናት ተለይተው ይታያሉ፤ መጀመሪያቸውና ፍጻሜያቸውም በዘመኑ መጀመሪያ “ምልክት” እና በመጨረሻው “ምልክቶች” አሏቸው። ክርስቶስ በደመና ሲመጣ ድረስ የሚኖርባትን የመጨረሻይቱን

ትውልድ እንደምትወክል የገለጸው “ምልክት”፣ እኛ አሁን በምድር ታሪክ የመጨረሻው ትውልድ ውስጥ እንዳለን የሚያረጋግጥ ማስረጃ ነው።

በሉቃስ ምዕራፍ 4 ያደ አንድ፣ ኢየሱስ ከ66 ዓ.ም. ጀምሮ እስከ 70 ዓ.ም. ድረስ የተፈጸመውን የቃል በቃል ኢየሱሴም ለሦስት ዓመት ተኩል መረገጥና ጥፋት ታሪክ፣ ከ538 ዓ.ም. ጀምሮ በ1798 ዓ.ም. እስከ ተፈጸመው ድረስ የመንፈሳዊቱ ኢየሱሴም ለሦስት ዓመት ተኩል መረገጥ ፍጻሜ ጋር ይያያዛል።

እናንተም ኢየሱሴም በሠራዊት ተከብባ ስትታይ የጥፋቷ መቅረቡን ዕውቁ። በዚያን ጊዜ በይሁዳ ያሉ ወደ ተራሮች ይሸሹ፤ በመካከልዎም ያሉ ይውጡ፤ በገጠርም ያሉ ወደ እርስዎ አይግቡ። ምክንያቱም የተጻፈው ሁሉ እንዲፈጸም እነዚህ የበቀል ቀኖች ናቸውና። ነገር ግን በዚያን ቀኖች ለእርጉዞችና ሕፃን ለሚያጠቡ ወዮላቸው! በምድር ላይ ታላቅ ጭንቀት፣ በዚህም ሕዝብ ላይ ቍጥ ይሆናልና። በሰይፍ አፍም ይወድቃሉ፣ ወደ አሕዛብም ሁሉ ተማርከው ይወሰዳሉ፤ የአሕዛብም ዘመን እስኪፈጸም ድረስ ኢየሱሴም በአሕዛብ እግር ትረገጣለች። ሉቃስ 21፡20-24።

“የአሕዛብ ዘመናት” ኢየሱሴምን የሚረግጡበት በብዙ ቁጥር ተገልጿል፤ ይህም በ70 ዓመት ፍጻሜ ያገኘውን የትክክለኛይቱ ኢየሱሴም መረገጥና በ1798 ፍጻሜ ያገኘውን የመንፈሳዊቱ ኢየሱሴም መረገጥ ስለሚወክል ነው። አሕዛብ አረማዊነትንም ሆነ ጳጳስናዊነትን ይወክላሉ፤ እነዚህም ሁለቱ ኃይሎች በዳንኤል ምዕራፍ ስምንት “እስከ መቼ?” ብሎ በሚጠይቀው ጥያቄ ውስጥ የራዕይ ርዕስ ጉዳይ ናቸው።

ከዚያም አንድ ቅዱስ ሲናገር ሰማሁ፣ ሌላም ቅዱስ ለዚያ የተናገረው ቅዱስ እንዲህ አለው፡- ስለ ዘወትር መሥዋዕትና ስለ አጥፊው መተላለፍ፣ ቤተ መቅደሱንና ሠራዊቱን ይረግጡ ዘንድ ራዕይ እስከ መቼ ነው? ዳንኤል 8፡13።

በሉቃስ ምዕራፍ 4 ያደ አንድ ውስጥ የተጠቀሰው “የአሕዛብ ዘመን” በ723 ዓ.ዓ. የተጀመረና በ1798 የተጠናቀቀውን በሰሜናዊው መንግሥት ላይ የወረደውን የእግዚአብሔር የበቀል ሁለት ሺህ አምስት መቶ ሃያ ዓመታት ያመለክታል። 538 ዓመተ ምሕረት የኃጢአት ሰው በቅዱሱ ስፍራ ቆሞ እርሱ አምላክ እንደሆነ ያወጀበት ዓመት ሲሆን፣ በዚህም ይህ ዘመን እያንዳንዳቸው አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስልሳ ዓመታት ያሉ ሁለት እኩል ክፍሎች ተከፍሎአል። ሁለተኛው የአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስልሳ ዓመታት ዘመን፣ በሉቃስ ምዕራፍ 4 ያደ አንድ ቁጥር 4 ያደ አራት ላይ “የአሕዛብ ዘመን” በተፈጸመ ጊዜ እንደሚጠናቀቅ የተመለከተው ከዚያው ታሪክ ጋር አንድ ነው። ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ እየለየ በሚያሳየው ታሪካዊ ትረካ ውስጥ፣ ቁጥር 4 ያደ አራት ለደቀ መዛሙርቱ የተሰጠውን ምስክርነት በ1798 ወደ “የመጨረሻው ዘመን” ያመጣዋል። ከዚያም ኢየሱስ ከሚለራዊት እንቅስቃሴ ጋር የተያያዙትን “ምልክቶች” መለየት ይጀምራል።

በፀሐይና በጨረቃ በከዋክብትም ምልክቶች ይሆናሉ፤ በምድርም ላይ አሕዛብ በጭንቀትና በግራ መጋባት ውስጥ ይሆናሉ፤ ባሕርና ማዕበሉም እያገሣ ይሆናል፤ በምድር ላይ ሊመጡ ስላሉት ነገሮች በፍርሃትና በመጠባበቅ ሰዎች ልባቸው ይደክማል፤ የሰማያት ኃይሎች ይናወጣሉና። በዚያን ጊዜም የሰው ልጅ በኃይልና በታላቅ ክብር በደመና ሲመጣ ያዩታል። እነዚህም ነገሮች መሆን ሲጀምሩ፣ ቤዛነታችሁ ቀርቦአልና ወደ ላይ ተመልከቱ፣ ራሳችሁንም አንሁ። ሉቃስ 21፡25-28።

ኢየሱስ “ምልክቶች ይሆናሉ” ብሎ ይናገራል፤ እርሱም እነዚህን እንደ ምልክቶች ይገልጻቸዋል። በፀሐይና በጨረቃ እንዲሁም በከዋክብት፣ የአሕዛብ ጭንቀት፣ የሰማያት ኃይሎች መናወጥ፣ ከዚያም የሰው ልጅ በደመና መምጣቱን። እነዚህ ሁሉ “ምልክቶች” በሚለራዊት ታሪክ ውስጥ ተፈጽመዋል።

ትንቢት የክርስቶስን መምጣት ሁኔታና ዓላማ ብቻ አስቀድሞ አይነግርም፤ ነገር ግን መቼ እንደቀረበ ሰዎች የሚያውቁበትን ምልክቶች ደግሞ ያቀርባል። ኢየሱስም እንዲህ አለ፡- “በፀሐይና በጨረቃ በከዋክብትም ምልክቶች ይሆናሉ።” ሉቃስ 21፡25። “በእነዚያ ቀኖች ከዚያ መከራ በኋላ ፀሐይ

ትጩልማላች፡ ጨረቃም ብርሃኗን አትሰጥም፡ የሰማይም ከዋክብት ይወድቃሉ፡ በሰማያትም ያሉ ኃይላት ይናወጣሉ። በዚያን ጊዜም የሰው ልጅ በደመናት ከታላቅ ኃይልና ክብር ጋር ሲመጣ ያዩታል።” ማርቆስ 13፡24-26። ራእዩን የተቀበለው ሰው ሁለተኛውን ምጽአት ከሚቀድሙት ምልክቶች የመጀመሪያውን እንዲህ ሲል ይገልጻል፡- “ታላቅም የምድር መናወጥ ሆነ፤ ፀሐይም እንደ ጠጉር ማቅ ጥቁር ሆነች፡ ጨረቃም ሁሉ እንደ ደም ሆነች።” ራእይ 6፡12።

«እነዚህ ምልክቶች የአሥራ ዘጠነኛው ክፍለ ዘመን መከፈት ከጀመረ በፊት ታይተው ነበር። ይህ ትንቢት በተፈጸመ መሠረት፣ በ1755 ዓመት፣ ከመቼውም ጊዜ ተመዝግቦ ከታወቀው ሁሉ እጅግ አስፈሪው የምድር መናወጥ ተከሰተ....»

“ከሃያ አምስት ዓመታት በኋላ በትንቢቱ ውስጥ የተጠቀሰው ቀጣይ ምልክት ተገለጠ—የፀሐይና የጨረቃ መጨለም። ይህን ይበልጥ የሚያስደንቅ ያደረገው የፍጻሜው ጊዜ በግልጽ ሁኔታ እንደ ተጠቆመ ያለው እውነታ ነበር። መድኃኒታችን በደብረ ዘይት ላይ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ባደረገው ውይይት፣ ለቤተ ክርስቲያን የሚደርሰውን ረጅም የፈተና ዘመን—ይኸውም 1260 ዓመታት የጳጳሳዊ ስደት፣ ስለ እርሱም መከራው እንዲያጠር ተስፋ ሰጥቶ ነበር—ከገለጸ በኋላ፣ ከምጽአቱ በፊት የሚቀድሙ አንዳንድ ክስተቶችን እንዲህ ሲል ጠቀሰ፣ ከእነዚህም የመጀመሪያው መቼ እንደሚታይ ጊዜውን ወሰነ፣ ‘በዚያች ወራት ግን፣ ከዚያ መከራ በኋላ፣ ፀሐይ ትጩልማላች፣ ጨረቃም ብርሃኗን አትሰጥም።’ ማርቆስ 13፡24። 1260ዎቹ ቀናት፣ ወይም ዓመታት፣ በ1798 ተፈጸሙ። ከዚያ አንድ ፋብ ምዕተ ዓመት በፊት፣ ስደት ማለት ይቻላል ሙሉ በሙሉ ቆሞ ነበር። በዚህ ስደት ተከትሎ፣ እንደ ክርስቶስ ቃል፣ ፀሐይ መጨለም ነበረበት። በ1780 ዓ.ም. ግንቦት 19 ቀን፣ ይህ ትንቢት ተፈጸመ....”

ክርስቶስ ሕዝቡ የመምጣቱን ምልክቶች እንዲጠብቁ እና የሚመጣውን ንጉሣቸውን ምልክቶች ሲያዩ ደስ እንዲላቸው አዘዛቸው። “እነዚህ ነገሮች መሆን ሲጀምሩ፡” እርሱ አለ፡ “ወደ ላይ ተመልከቱ፡ ራሳችሁንም አንሱ፤ ምክንያቱም ቤዛነታችሁ ቀርቦአልና።” ደግሞም ወደ ጸደይ ወቅት በቁጥቋጥ የሚበቅሉትን ዛፎች አመልክቶ እንዲህ አለ፡- “አሁን ሲያቆጠቁጡ ታያላችሁ፡ ከራሳችሁም ታውቃላችሁ በጋ እንደ ቀረቡች። እንዲሁም እናንተ፣ እነዚህ ነገሮች ሲሆኑ ስታዩ፣ የእግዚአብሔር መንግሥት እንደ ቀረቡች እወቁ።” ሉቃስ 21፡28, 30, 31።” ታላቁ ተጋድሎ፡ 304, 306-308።

የሦስቱ ሮሞች ሦስት እጥፍ ተፈጻሚነት እንደሚያሳዩው፣ ኢየሩሳሌም በአረማዊት ሮም ከዚያም በጳጳሳዊት ሮም በተረገጠችበት ሁኔታ ውስጥ፣ መቅደሱና ሠራዊቱ በዘመናዊት ሮም መረገጣቸው ወይም በአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ቀናት (አረማዊት ሮም) ወይም በአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ትንቢታዊ ዓመታት (ጳጳሳዊት ሮም) ያለ ዘመን ተወክሎ ነበር። ዘመናዊት ሮም በእግዚአብሔር ታማኝ ሕዝብ ላይ የምታደርገውን ስደት የሚለይ ምሳሌያዊው አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ቀናት (አርባ ሁለት ወራት) እያንዳንዱ ዘመን፣ ለዚያ ዘመን ታማኞች የሚሰደዱበትን ጊዜ የሚለይ አንድ ብቻ “ምልክት” ይኖረዋል። ከእነዚህ ሦስቱ ዘመናት እያንዳንዱ መጨረሻ ላይ ግን እንደ ዘመኑ መጀመሪያ አንድ ብቻ “ምልክት” ሳይሆን የብዙ “ምልክቶች” መገለጥ ይኖራል።

“እግዚአብሔር ሕዝቡን ለማዳን ኃይሉን የሚገልጥበት ጊዜ እኩለ ሌሊት ነው። ፀሐይ በኃይሏ እየበራች ትታያለች። ምልክቶችና ድንቆች በፍጥነት ተከታትለው ይመጣሉ። ክፉዎች ይህን ትዕይንት በፍርሃትና በድንቅ ይመለከታሉ፤ ጻድቃን ግን የመዳናቸውን ምልክቶች በክቡር ደስታ ያያሉ። በተፈጥሮ ውስጥ ያለው ሁሉ ከመደበኛ መንገዱ የወጣ ይመስላል። ወንዞች መፍሰሳቸውን ያቆማሉ። ጨለማና ከባድ ደመናዎች ይነሣሉ እርስ በርሳቸውም ይጋጫሉ። በተቆጣው ሰማይ መካከል የማይገለጹ ክብር ያለበት አንድ ግልጽ ስፍራ አለ፤ ከዚያም እንደ ብዙ ውኃ ድምፅ ያለ የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ እያለ ይመጣል፡- ‘ሆነ።’ ራእይ 16፡17።” ታላቁ ተጋድሎ፣ 636።

በጦም ጋለሞታ ላይ የሚፈጸመው የፍርድ ቅጣት ዘመን፣ እግዚአብሔር በባቢሎን ውስጥ እስካሁን ያለው ሌላው መንጋው እንዲሸሽ የሚለይበት ዓላማ ከፍ በሚደረግበት ጊዜ ይጀምራል። ያ ዘመን በ“ምልክቶችና ተአምራት” ይዘጋል። ያ ዘመን በራእይ ምዕራፍ አሥራ ስምንት ውስጥ ባለው “ሁለተኛው ድምፅ” ይጀምራል፤ በእግዚአብሔርም ድምፅ ይያበቃል። እርግጥ ነው፣ በራእይ ምዕራፍ አሥራ ስምንት ያሉት የመጀመሪያውና የሁለተኛው ድምፃች የክርስቶስ ድምፅ ናቸው። የመጀመሪያው ድምፅ በሕይወት ላላቸው ሎዶቅያዊት አድቪንቲስት ቤተ ክርስቲያን ላይ የሚደረገውን የምርመራ ፍርድ መጀመሪያ ይለያል፤ ሁለተኛው ድምፅ ግን የዚያን ዘመን ፍጻሜ ይለያል፤ ነገር ግን በጦም ጋለሞታ ላይ የሚፈጸመውን የፍርድ ቅጣት መጀመሪያም ያመለክታል።

ሙሉው ታሪክ ክርስቶስ ኪዳኑን ባጸናበት ሳምንት ይገዛል፤ እንዲሁም በቅርቡ የሚመጣው የእሑድ ሕግ በመስቀሉ እንደ ተመሰላው መካከለኛው ምልክት ሆኖ ይመሰላል። ሁለቱም ታሪኮች የአልፋና አሜጋ ፊርማ አላቸው፤ ምክንያቱም በእያንዳንዱ ታሪክ መጀመሪያውና ፍጻሜው በእግዚአብሔር ድምፅ ይወከላሉ። እነርሱ ደግሞ እውነትን ይወክላሉ፤ ምክንያቱም መካከለኛው ምልክት የእሑድ ሕግ ዓመፅ ነው፤ የዕብራይስጥ “እውነት” የሚለው ቃልም ከዕብራይስጥ ፊደላት የመጀመሪያው፣ የአሥራ ሦስተኛው እና የመጨረሻው ፊደላት ተፈጥሮአል። በራእይ ምዕራፍ አሥራ ስምንት ያለው የመጀመሪያው ድምፅ የክርስቶስ ድምፅ ነው፤ የመጨረሻው ድምፅ የእግዚአብሔር ድምፅ ነው፤ በመካከሉ ያለው ድምፅም፣ እርሱ ደግሞ የእግዚአብሔር ድምፅ ሲሆን፣ የአሥራ ሦስተኛው ፊደል ዓመፅ በምድር አውሬው እንደ ዘንዶ “በመናገሩ” የሚወክልበት ስፍራ ደግሞ እዚያው ነው፤ ይህም በራእይ ምዕራፍ አሥራ ሦስት እንደ ተወከለው ነው።

ለቅርብ ጊዜ የሚመጣው የእሑድ ሕግ ላይ ያለው ሰንደቅ ለእግዚአብሔር ታማኞች ለመሸሽ “ምልክት” ነው፤ ነገር ግን ሰንደቁ ከፍ ብሎ የሚታይበት ጊዜ ላይ የሚያበቃው የትንቢት ዘመን መጀመሪያም እንዲሁ አንድ “ምልክት” ሊኖረው እንዳለ ያሳያል። ያ “ምልክት” ኢየሱስ የምድር ፕላኔት የመጨረሻው ትውልድ እንደደረሰ ማስረጃ ሆኖ የሚገልጸው ነው። በሉቃስ ምዕራፍ ሀያ አንድ ደቀ መዛሙርቱ መቅደሱ እንደሚፈረስ ሲገልጽ ክርስቶስ ያለውን ትርጉም ምን እንደሆነ ጠየቁ።

እነርሱም ጠየቁት፡ “መምህር ሆይ፣ እንግዲህ ይህ መቼ ይሆናል? እነዚህ ለፈጸሙ በሚጀምሩበት ጊዜ ምልክቱ ምን ይሆናል?” ሉቃስ 21:7።

ከዚያም ኢየሱስ ቤተ መቅደሱና ከተማይቱ የሚፈረሱበትን የ70 ዓመት ጊዜ የሚያደርሰውን ታሪክ መለየት ይጀምራል፤ እንዲሁም በሀያ አራተኛው ቁጥር ላይ የአሕዛብ “ዘመናች” መቼ እንደሚፈጸሙ ይገልጻል።

እነርሱም በሰይፍ አፍ ይወድቃሉ፡ ወደ ሕዝቦችም ሁሉ ምርኮ ተወስደው ይሄዳሉ፤ የአሕዛብም ዘመን እስኪፈጸም ድረስ ኢየሩሳሌም በአሕዛብ ትረገጣለች። ሉቃስ 21:24።

ይህ ጥቅስ በቀጥታ የሚያመለክተው የቃል በቃል ኢየሩሳሌምን ነው የሚለው ሐሳብ፤ ምልክታዊውን ነገር በቀጥታ በቃል በቃል የሚተግብርና የትንቢቶችንም ፍጻሜ ብቻ በዓለም መጨረሻ ላይ የሚያኖር፣ “ፉቱሪዝም” ተብሎ በሚጠራው የካቶሊክ ሥነ-መለኮታዊ ሞኝነት ላይ የተመሠረተ ነው። የዚህን ጥቅስ ትክክለኛ መተግበሪያ ላይ የተደረገው ጥቃት በአዲስ ኪዳን ንባብ ሁሉ ውስጥ የሰይጣን ትልቅ ጥቃት ሆኖ ኖሯል። ቃል በቃል ኢየሩሳሌም፣ ቃል በቃል ያለው ትንቢት መንፈሳዊውን መተግበሪያ በቀየረበት በክርስቶስ ዘመን፣ የትንቢታዊቷ ኢየሩሳሌም ምልክት መሆኗን አቆመች። ይህ መገለጥ ሐዋርያው ጳውሎስ ያጸናው ዋና ትምህርት ነበር። የኢየሩሳሌም መረገጥ ከ538 ዓ.ም. እስከ 1798 ዓ.ም. ድረስ ያለውን አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ዓመታት የጳጳሳት ጨለማ ያመለክታል።

ነገር ግን ከመቅደሱ ውጭ ያለውን አደባባይ ተወው፤ አትለካውም፤ ለአሕዛብ ተሰጥቶአልና፤ እነርሱም ቅድስቲቱን ከተማ አርባ ሁለት ወር ይረግጧታል። ራእይ 11:2

ኢየሩሳሌም በትንቢት ውስጥ የተመረጠች ከተማ ምልክት መሆኗን በመስቀል ላይ አቆመች።

“የቀድሞዋን ኢየሩሳሌም አፈር መርገጥ መልካም ነገር እንደሆነ፣ የአዳኙንም ሕይወትና ሞት የተያያዙትን ስፍራዎች በመጎብኘት እምነታቸው እጅግ እንደሚጠናከር የሚሰማቸው ስንቶች አሉ! ነገር ግን የቀድሞዋ ኢየሩሳሌም ከሰማይ በሚወርድ የማንዳት እሳት እስክትነጻ ድረስ ቅዱስ ስፍራ ፈጽሞ አትሆንም።” Review and Herald, June 9, 1896.

አንድ ጊዜ ኢየሱስ በቁጥር ሆኖ አራት ደቀ መዛሙርቱን ወደ 1798 ዓ.ም. ያለው የመጨረሻ ዘመን ካመራቸው በኋላ፣ ከዚያ የመጀመሪያው መልአክ ማስታወቂያ ወደ ታሪክ የገባበትን የሚለራውያን ዘመን አስተዋወቀ።

በፀሐይና በጨረቃ በከዋክብትም ምልክቶች ይሆናሉ፤ በምድርም ላይ አሕዛብ በጭንቀትና በግራ መጋባት ይወጠራሉ፤ ባሕርና ማዕበሉም ይጫኛሉ፤ በምድር ላይ ሊመጡ ያሉትን ነገሮች በመፍራትና በመጠባበቅ ሰዎች ልባቸው ይደክማል፤ የሰማይት ኃይላት ይናወጣሉ። ከዚያም በኋላ የሰው ልጅ በደመና በኃይልና በታላቅ ክብር ሲመጣ ያይታል። እነዚህም ነገሮች መሆን ሲጀምሩ፣ የመዳናችሁ ቀን ቀርቦአልና ቀና በሉ፣ ራሳችሁንም አንሁ። ሉቃስ 21፡25-28።

የሚለራዊ ታሪክን ያስተዋወቁት ምልክቶች ከእግዚአብሔር ቃል ፈጽሞ ከማይሳሳት ኃይል ጋር በሙሉ ስምምነት ተፈጸሙ።

«በፀሐይ፣ በጨረቃ፣ እና በከዋክብት ውስጥ ያሉት ምልክቶች ተፈጽመዋል።» Review and Herald, November 22, 1906.

በሚቀጥለው ጽሑፍ የሉቃስ ወንጌል ምዕራፍ ሆኖ አንድን እንቀጥላለን።

“በ1848 ዓ.ም. ዲሴምበር 16 ጌታ ስለ ሰማያት ኃይላት መናወጥ እይታ ሰጠኝ። ጌታ በማቴዎስ፣ በማርቆስ፣ እና በሉቃስ የተመዘገቡትን ምልክቶች ሲሰጥ ‘ሰማይ’ ባለ ጊዜ ሰማይን ማለቱ እንደሆነ፣ ‘ምድር’ ባለም ጊዜ ምድርን ማለቱ እንደሆነ አየሁ። የሰማይ ኃይላት ፀሐይ፣ ጨረቃ፣ እና ከዋክብት ናቸው። እነርሱ በሰማያት ውስጥ ይገዛሉ። የምድር ኃይላት በምድር ላይ የሚገዙ ናቸው። የሰማይ ኃይላት በእግዚአብሔር ድምፅ ይናወጣሉ። ከዚያም ፀሐይ፣ ጨረቃ፣ እና ከዋክብት ከስፍራቸው ይንቀሳቀሳሉ። አያልፏልም፤ ነገር ግን በእግዚአብሔር ድምፅ ይናወጣሉ።”

“ጨለማና ከባድ ደመናዎች ተነሥተው እርስ በእርሳቸው ተጋጩ። ከባቢው ተከፍሎ ወደ ኋላ ተጠቀለለ፤ ከዚያም የእግዚአብሔር ድምፅ የመጣበትን በአርዮን ውስጥ ያለውን ክፍት ስፍራ በላይ ማየት ቻልን። ቅድስቲቱ ከተማ በዚያ ክፍት ስፍራ በኩል ወደ ታች ትወርዳለች። የምድር ኃይላት አሁን እየተናወጡ እንደሆነና ክስተቶችም በቅደም ተከተል እንደሚመጡ አየሁ። ጦርነት፣ የጦርነትም ወሬዎች፣ ሰይፍ፣ ራብ፣ ቸነፈርም በመጀመሪያ የምድርን ኃይላት ያናወጣሉ፤ ከዚያ በኋላ የእግዚአብሔር ድምፅ ፀሐይን፣ ጨረቃንና ከዋክብትን እንዲሁም ይህንን ምድር ያናወጣል። በአውሮፓ ያሉት የኃይላት መናወጥ እንደ አንዳንዶች የሚያስተምሩት የሰማይ ኃይላት መናወጥ ሳይሆን፣ የተቆጡ አሕዛብ መናወጥ መሆኑን አየሁ።” Early Writings, 41.